

Hava

– burak1907 · 19 Ekim 2013

bu hava böyle

boşuna ağlamıyor gökyüzü
her şey yıkanıyor
her yer kir pasak içinde
gizlice tepeden bakıyor
garip bir öfke içinde

belki hatırlatmada
gözyaşlarını birilerine
özlemleri süpürmek
maksadı rüzgarın
ruhunda gezinirken
bir babanın bir aşığın
güneş diyor karışmayayım

sanmam kuru bir gürültü
belki bir çocuk anasına
sarılsın öpsün düşündüğü
yalandan bir korkutmaca
düşlerin en tatlı yerinde
belki yine kızmışlar zalimlere
inecekler sanki tepelerine

karaltı çökerken gökyüzüne
denizlere tekrar kavuşan
damlaların keyfi yerinde
derdinde kayıkçı kaçırdıklarının
belki de bir an önce kaçmanın
işte her neyse
bildiğim bir şey var
bu yağmur bu rüzgar
yine düşecek bir şairin diline..

dr.süreyya önder